

Honningguidens hemn

- Zulu folktale
- Wiehan de Jager
- Marzieh Mohammadian Haghghi
- persisk / nynorsk
- nivå 4

(uten bilder)

این داستان نگده پرنده ی عسل نما و مرد حریصی به نام گینگوله می باشد. یک روز زمانی که گینگوله برای شکار بیرون رفته بود صدای نگده را شنید. خیال خوردن عسل، دهان گینگوله را به آب انداخت. او ایستاد و با دقت گوش کرد و آنقدر جستجو کرد تا اینکه بالاخره پرنده را در بالای درخت دید. ”جیک جیک - جیک جیک - جیک جیک“، صدای حرکت پرنده روی برگ ها شنیده می شد، وقتی که از این درخت به آن درخت می پرید. او ”جیک جیک - جیک جیک - جیک جیک“ می کرد، و هر از گاهی متوقف می شد تا اینکه مطمئن شود که گینگوله دارد او را دنبال می کند.

...

Dette er historia om Ngede, honningguiden, og ein grådig ung mann ved namn Gingile. Ein dag medan Gingile var ute på jakt, kalla Ngede på han. Gingile fekk vatn i munnen ved tanken på honning. Han stoppa og lytta oppmerksamt, og leitte til han såg fuglen i greinene over hovudet sitt. ”Tsjitikk, tsjitikk, tsjitikk”, kvitra den vesle fuglen i det han flaug til det neste treet, og det neste. ”Tsjitikk, tsjitikk, tsjitikk”, kalla han, og stoppa innimellom for å forsikra seg om at Gingile følgde etter.

بعد از نیم ساعت، آنها به یک درخت انجیر وحشی بزرگ رسیدند. نگده دیوانه وار در بین شاخه ها می پرید. سپس او بر روی یک شاخه نشست و سرش را به سمت گینگوله کشید انگار که می خواست بگوید "حالا بیا اینجا، چرا داری انقدر طولش می دی؟ گینگوله زنبوری در پایین درخت ندید، اما به نگده اعتماد کرده بود.

...

Etter ein halvtime nådde dei eit stort vilt fikentre. Ngede hoppa rundt som ein galen blant greinene. Han slo seg ned på ei grein og strekte hovudet mot Gingile som om han sa: "Her er det! Kom no! Kvifor brukar du så lang tid?" Gingile kunne ikkje sjå nokre bier frå under treet, men han stolte på Ngede.

بنابراین گینگوله نیزه ی شکارش را در پایین درخت گذاشت و مقداری شاخه ی کوچک جمع کرد و آتش کوچکی درست کرد. وقتی که آتش خوب می سوخت، او یک چوب خشک بلند را در قلب آتش قرار داد. این چوب به اینکه دود زیادی تولید می کند مشهور بود. او طرف سرد چوب را با دندانش گرفت و در حالیکه چوب می سوخت و دود می کرد شروع به بالا رفتن از تنه ی درخت کرد.

...

Så Gingile la spydet sitt ned under treet og samla nokre tørre kvistar og tende eit lite bål. Då elden brann godt, stakk han ein lang, tørr kjepp inn i hjartet av bålet. Denne veden var kjend for å laga mykje røyk medan han brann. Han byrja å klatra medan han heldt den kjølege enden av kjeppen mellom tennene.

خیلی زود او صدای بلند ویز ویز زنبورها را شنید. آنها داشتند به حفره ای که در داخل تنه ی درخت بود و کندوی آنها در آن بود رفت و آمد می کردند. زمانی که گینگله به کندو رسید او ته چوبی که در حال سوختن بود را به داخل کندو فرو کرد. زنبورها در حالیکه عصبانی و بدجنس بودند با سرعت به بیرون هجوم آوردند. آنها از بوی دود فرار می کردند - ولی قبل از آن به گینگله نیشهای دردناکی می زدند.

...

Snart kunne han høyra summinga til dei travle biene. Dei kom inn og ut av eit holrom i trestammen – bolet deira. Då Gingile nådde bolet, dytta han den rykande enden inn i holrommet. Biene fór ut, sinte og klare til angrep. Dei flaug bort sidan dei ikkje likte røyken – men ikkje før dei hadde gjeve Gingile nokre smertefulle stikk!

وقتی که زنبورها بیرون بودند، گینگوله دستش را به داخل لانه فشار داد. او یک مشت پر از شانه ی عسل سنگین که از آن عسل غلیظ می چکید و پر از زنبورهای کوچک بود بیرون آورد. او با دقت شانه ی عسل را در داخل کیسه ای که بر روی شانه اش حمل می کرد قرار داد. و شروع کرد به پایین آمدن از درخت.

...

Då biene var ute, stakk Gingile handa si inn i bolet. Han tok ut handfuller med tunge vokskaker som draup av herleg honning og var fulle av feite, kvite larvar. Han la vokskakene forsiktig i veska han bar på skuldra og byrja å klatra ned frå treet.

نگده همه ی کارهایی که گینگيله داشت انجام می داد را مشتاقانه تماشا می کرد. او منتظرگینگيله بود که یک قسمت بزرگ از شانه ی عسل را باقی گذارد و به عنوان تشکر به پرنده ی عسل نما بدهد. نگده تند تند از این شاخه به آن شاخه پرید، و به زمین نزدیک و نزدیکتر شد. سرانجام گینگيله به پایین درخت رسید. نگده روی یک تخته سنگ نزدیک گینگيله نشست و منتظر پاداشش بود.

...

Ngede såg ivrig på alt Gingile gjorde. Han venta på at han skulle leggja igjen ei tjukk vokskake som ei takkegåve til honningguiden. Ngede svinsa frå grein til grein, nærare og nærare bakken. Til slutt nådde Gingile foten av treet. Ngede sat på ein stein nær guten og venta på påskjøninga si.

ولی گینگيله آتش را خاموش کرد، نیزه اش را برداشت و به سمت خانه راه افتاد و به نگده توجه نکرد. نگده با عصبانیت گفت، “ویک-توررا ویک-توررا!” گینگيله ایستاد، و به پرنده ی کوچک نگاه کرد و بلند بلند خندید. “تو مقداری غسل می خواهی دوست من؟ آره! ولی من همه ی کارها را خودم کردم، و کلی نیش خوردم و زنبورها مرا گزیدند. چرا باید این غسل دوست داشتنی را با تو قسمت کنم؟” سپس او به راهش ادامه داد. نگده خیلی عصبانی بود! این راه مناسبی برای رفتار با او نبود! اما او تاوان کار خود را می دهد!

...

Men Gingile sløkte bålet, plukka opp spydet, byrja å gå heim og oversåg fuglen. Ngede ropte sint: “SI-ger, SI-ger!” Gingile stoppa og stira på den vesle fuglen og lo høgt. “Du vil ha litt honning, du, vesle ven? Ha! Men eg gjorde alt arbeidet og fekk alle stikka. Kvifor skulle eg dela noko av denne herlege honningen med deg?” Ngede var rasande! Dette var då ingen måte å behandla han på! Men han skulle få hemnen sin.

چند هفته بعد یک روز گینگیله دوباره صدای نگده را شنید. او عسل خوشمزه را به یاد آورد، و یک بار دیگر مشتاقانه آن پرنده را دنبال کرد. بعد از اینکه گینگیله را در طول جنگل هدایت کرد، نگده ایستاد تا روی یک درخت تیغ دار چتر مانند استراحت کند. گینگیله فکر کرد، "آهان". "کندو باید در این درخت باشد." او سریعاً آتش کوچکش را درست کرد و شروع به بالا رفتن کرد، شاخه ی دوددار را با دندانش گرفت. نگده نشست و تماشا کرد.

...

Ein dag fleire veker seinare hørde Gingile igjen kallet frå Ngede. Han hugsa den herlege honningen og følgde ivrig etter fuglen nok ein gong. Etter at han hadde leidd Gingile langs skogkanten, stoppa han for å kvila i eit stort akasietre. "Å", tenkte Gingile. "Bolet må vera i dette treet." Han tende raskt det vesle bålet sitt og byrja å klatra med den rykande greina mellom tennene. Ngede sat og venta.

گینگيله بالا رفت، در تعجب بود که چرا صدای معمول ویز ویز زنبورها را نمی‌شنید. او با خودش فکر می‌کرد، “شاید کندو در عمق تنه ی درخت است.” او خود را به شاخه ی دیگری کشاند. ولی به جای کندو، او به صورت یک پلنگ خیره شد! پلنگ خیلی عصبانی بود که این قدر بد از خواب پریده بود. او چشم هایش را تنگ کرد، دهانش را باز کرد تا دندان های خیلی بزرگ و خیلی تیزش را نشان دهد.

...

Gingile klatra, men lurte på kvifor han ikkje høyrde den sedvanlege summinga. “Kanskje bolet er djupt inne i treet”, tenkte han for seg sjølv. Han drog seg opp etter ei anna grein. Men i staden for bolet, stira han inn i auga til ein leopard! Leopard var veldig sint fordi søvnen hennar vart så brått avbrote. Ho kneip att auga og opna munnen for å visa dei veldig lange og skarpe tennene sine.

قبل از اینکه پلنگ به گینگيله ضربه بزند، او با عجله فرار کرد به پایین درخت. به خاطر اینکه عجله داشت او شاخه را گم کرد، و با یک ضربه ی سنگین روی زمین فرود آمد وزانویش پیچ خورد. او با سرعتی که در حد توانش بود لنگان لنگان دور شد. از خوش شانسی او، پلنگ هنوز خیلی خواب آلود بود که بخواهد او را تعقیب کند. نگده، آن پرنده ی عسل نما انتقامش را گرفت. وگینگيله درس عبرت گرفت.

...

Før Leopard kunne svinga labben etter Gingile, skunda han seg ned frå treet. I hastverket bomma han på ei grein og landa med eit høgt brak på bakken og forstua ankelen. Han hinka vidare så fort han kunne. Heldigvis for han var Leopard enno for søvning til å jaga han. Ngedede, honningguiden, hadde fått hemnen sin. Og Gingile hadde fått seg ein lærepenge.

وبنابراین، از وقتی که بچه های گینگوله داستان نگده را شنیدند برای پرنده ی کوچک احترام قائل شدند. هر وقت که عسل برداشت می کنند، سعی می کنند که بزرگ ترین قسمت از شانه ی عسل را برای پرنده ی عسل نما نگه دارند.

...

Og på den måten, når borna til Gingile høyrer forteljinga om Ngede, respekterer dei den vesle fuglen. Kvar gong dei sankar honning sørger dei for å gje den største delen av vokskaka til honningguiden!

Barnebøker for Norge

barneboker.no

انتقام پرنده ی عسل نما

Honningguidens hemn

Skrevet av: Zulu folktale

Illustret av: Wiehan de Jager

Oversatt av: Marzieh Mohammadian Haghighi (fa), Espen Stranger-Johannessen, Martine Rørstad Sand (nn)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons
[Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/).